

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. N°. 20.

Trettende Session.

9de Møde.

Tirsdagen den 15de October Kl. 1.

(Forfat.)

Winther (fortsat): Jeg finder, at det i denne Henseende er særdeles heldigt, og der er kun en væsentlig Ting, jeg savner, og det er, til Rettelse for Oversigten at have en Opstilling af de enkelte Statsforudsønderheders samtlige Udgifter. Den ærede Minister gav, idet han forelagde Finantsloven, nogle korte Anthydninger i denne Retning. Derfom han vilde give disse detaillerede og fuldstændige, saa vilde jeg have anseet det for at være i høi Grad lettende for de Mænd, der i Rigsdagen skulle have med Finantsloven at gjøre. Jeg troer ogsaa, det i en anden Henseende vilde være ønskeligt, idet det maatte derved lettere ved Rigsdagens Medvirkning vilde kunne lykkes at faae en mere ligelig Fordeling af Statens Midlers Anvendelse til forskjellige Diemed. Man kunde jo vel sige, at ethvert Medlem selv kan gjøre sig en saadan Oversigt, eller at i alt Fald Finantsudvalget kunde gjøre det; men det er min Overbeviisning, at et fra Ministeriet forelagt officielt Bilag i den Retning vilde have en ganske anden Betydning end det, der paa en af de tvende andre Maader maatte fremkomme. Jeg vil haabe, at den ærede Finantsminister, som allerede tidligere med Hensyn til Rigets fælles Udgifter har givet en saadan Oversigt, ogsaa vil gjøre det med Hensyn til Kongerigets særlige Finantsfer, naar han nu faaer med dem at bestille. Der er en anden Forholdsregel, som kan lette Opstillingen og

Oversigten, nemlig at der udelukkes Mellemregning mellem forskjellige Statsinstituter, hvor disse dog i det Væsentlige ikke have noget at bethyde; jeg seer at her er gjort Skridt i denne Retning, og at flere ere bebudede, og det har været mig kjær at see dette. Der er ligeledes en Forholdsregel, som Finantsudvalget tidligere har ønsket maatte blive taget, i samme Retning, og det haaber jeg vil skee — jeg seer ikke det hidtil er skeet — og det er, at man vil indbrage de særlige Fonds, som findes ved Statsanstalter, der ikke kunne bestaae uden Statens Tilskud. Jeg sigter f. Ex. her til Døbstummeinstituttet.

Efter dette Par Bemærkninger om Finantslovens aldeles formelle Bestaafenhed skal jeg hyltre mig om nogle Punkter, hvor saavel det Formelle som det Reelle have deres Betydning. Bestyrelsen af de forskjellige Fonds er jo en Fornag, men det er ogsaa en Sag, der har en stor reel Betydning. Jo færre Overbestyrelser for forskjellige Instituter der er, desto billigere bliver Bestyrelsen.

I denne Retning er der gjort et vigtigt Skridt i denne Finantslov, idet Sorø Akademie, Universitetets og Communitetets Finantsvæsen er sat i en nærmere Forbindelse med hinanden i Anledning af, at Inspecturen paa Sorø Akademies Gods er afgaaet ved Døden. Det er jo derved lykkedes Ministeriet at tilveiebringe en meget større Simpelted og ogsaa Besparelse i Bestyrelsen af disse Fonds; men hvad der er det vigtigste Punkt i denne Henseende, er de separate Fonds. Jeg kom her forleden, under en anden Sags Behandling, til at hyltre, at en vis Pension, der var paa-